

Escola Bressol

En Pep i jo vàrem decidir portar en Martí al Cangur perquè era una Escola Bressol. Però a més, havíem vist l'exposició del Juny de 1.983.

Havíem vist el treball d'unes persones **que**, a més de dedicar-se a l'escola i als nens petits, van voler "ensenyar" a tothom què feien i com ho feien. I això, no és una cosa freqüent. La societat, en general, desconeix què es fa a les escoles, a les bressol i a les altres. I vosaltres vareu treure fora de l'edifici tot el que feieu, vareu fer un aparador, i un emprovador (ja que tothom podia jugar, tocar i amagar-se), amb les vostres idees, la vostra feina i les vostres il·lusions. Això es mostra d'una concepció oberta, transparent i viva de l'escola. Aquesta exposició deia molt a favor de qui l'havia fet.

Ara, que en Martí ja és gran, recordo sobretot la vostra capacitat de transformar l'escola adequant-la a cada festa. He vist com l'espai es transformava en granja, en cir, en bosc. He vist com queien les fulles a la tardor i com tota l'escola floria per la primavera.

Aquesta "expressió plàstica" tan brillant, sorgeix crec, d'un apassionament per la feina, d'una bona entesa entre vosaltres i de tot un seguit de sentiments positius que ben segur heu transmès als nostres fills.

Com ha escrit un amic meu : "Un país, un poble també es mesura pels seus mestres. La seva obra, però, no té una transcendència social immediata sinó que com l'aigua de la pluja, pren neu en condicions determinades. Després, sovint, no es valora prou l'abast del seu bé".

Teresa Mª Ferrer i Illa

